

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eulogio Lectori. 77.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

ἐλεύθερος. ἀλλὰ θάντος ἄντις ἐν μεγίστῳ κλίμακι καθεύδεται, καθοίκου χρέος Διαφύγειν. οὐ τὸν κλίμακα τοῦ βίου τούτου Διαφύγει, πειρασμῷ μὴ στενπεσόν· εἰ γάρ το φερτίνεον δεῖν ὁ βίος αὐθόταχτος δεῖ τῆς γῆς, πῶς δεῖν εὐτὸν πειραστεῖν ὅντας μὴ πειρασθεῖν; τὸ γάρ παρεῖ τὸ σωτήρος εἰρημόνων, γενηρεῖτε, καὶ τρεφοσύνεσθε, οὐαὶ μὴ εἰσέληπτε εἰς πειρασμὸν, τὸ μὴ κεκαποθέναι υπ' αὐτοῦ γνιξατο. εἴ γάρ τοῦτο διάρρηξατο, νομίζεσθαι ἔφει διστήρ, τῷ μηδαμῶς πειρασμῷ πειπεσεῖν, οὐκ ἀλλὰ ἔχοι λόγον. καὶ τὸν τοφροτόν, καὶ τὸν ἀποστόλων, καὶ τὸν μάλιστα εἰδοκυμίστων αὐθότων, πολλοῖς καὶ μεγίστοις αἰτιπεπλωκίστων. ἀλλὰ τὸ μὴ μὴ αἰτιπεσεῖν, ἵστος ἀδύτων, τὸ δὲ μὴ ἀτηθίσων, συντάτων· οἱ μὴν οὐδὲ πολλοὶ τὸν αὐθότων ἀμαδίαν Σεβαστίου μέροις αἰτιπεσεῖν. οἱ δὲ λογισμῶν σύρρωνοι καθεύδειν, αἰτιοῦται ταῦτας τὸ γενναῖος ἐνεγκενέν μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ τεφάνῃς ὀνειροπολεῖν.

Εὐλογίων αιαγνώση. οξ.

Ἐπ τὸν πελτὸν θάγατον τῷ βασιλέϊ Αχαϊμ ουμβεβηπότων ἐστι θαυμάσιαι, πῶς τὸ χρεὸν γέδει τοφευνόμενον Διαφύγειν οἶδεν τε. Ταῦθι τοι γάρ τὰς αὐθωπίνας ψυχὰς, ἐπίστιθεντον χρητάς, καὶ αἰτιάγει αὐτὰς σκέψεις, ὅπερ αὐτὸν Σεβαίος κερπίστηκαὶ αἰτιέσθαι.

Χρύση λαμπεροπάτω. ον.

Εἰ καὶ περὶ τὸ δικένετον μεγαλοψυχίας ταῦτα εἰσεδίξατο οὐ σὸν μεγαλονοία, οὐδὲ μὴ γέδει τοι μικρὸν, κανέλατα ὅντα τῷ γένει κατηθαμάτιφέρειν ἀπὸ τῆς φιλοπιμίας ἵστος, τὸ δοκεῖν ἀνάγκην τὰ διπλά τῆς φύσεως αἰτιοῦνται. οὐδὲ τῆς σκείθειρ αὔτιας αἰτιοῦμεντος. οἱ γάρ καὶ τοῦ τεθνεώτος οἱ καὶ εὐεργετηθέντες, γένεται.

que immunis sit. Verum citius quispiam in maxima tempestate citra gubernatoris & clavi opem salutem consequeretur, quā huius vite procellas, nullius tentationis periculo facto, effugeret. Nam cū tentatio sit vita hominis super terram, qui fieri ^{Iob. 7.} potest, ut qui in temptationis loco sit, minimè tentetur? Nam quod à Saluatore dictū est, Vigilate & orate, ut nō intretis in temptationem, perinde est ac si dixisset, ne ab ea opprimamini. Nam si his verbis (quemadmodum aliis placet) hoc intellexit Saluator, ne ullo modo in temptationem prolabamur, rationi parum consentaneū hoc esset, cū & Prophetæ, & Apostoli, & iij viri, qui virtute maximè excelluerunt, in multas & maximas temptationes incidērint: verum, in temptationem quidem non incidere, fortasse impossibile est: ei autem minimè succumbere, possibile. Ac quidē plerique mortaliū imperitia obruti, ita in calamitatibus afficiuntur, ut eorum animi consolationem omnem respuant. Qui autem prudenti iudicio gubernantur, eas propulsant non modò fortiter ferendo, sed etiam coronas animo & cogitatione versando.

Eulogio Lectori. 77.

Ex his quæ regi Achab in morte contigit, admirari licet, quemadmodum ne prædictum quidem fatum effugi possit. Animos enim humanos callidè subit, spe lata iis blandiens, eosque illuc circumducit, vbi eos certò superabit.

Chrysæ clarissimo. 78.

Etiam si hac liberalitate in propinquos ac necessarios tuos usus fuisses, ne sic quidem paruæ laudis esset, bona tua cum iis, qui genere tecum coniuncti essent, communia habere, sed tamen illud fortasse aliquid ex munificentia laude detraxisset, quod naturæ quoque necessitas accedere videretur. Nunc autem, præcisa illa causa (nam hominis defuncti filij, quos